

2009

АКАДЕМИЯ ЗА ДОБРОВОЛЦИ

"Светът е наш."

Ти си на ход!"

Брой 1, година 1, 08.09.2009г., гр. Созопол

Какво приключение е “Академия за доброволци”?

Преди 4 години на ръководството на БМЧК му хрумна да събере заедно младежи от всички 28 области на страната. В нашето съзнание лятната Академия е една вълшебна приказка, създадена с много усилия и труд. Тя носи на своите участници много бъдещи

успехи и удовлетворения, обединявайки много различни характери, много мечти и желания с общата идея за развитие – развитие не само в областта на доброволството, а и в тази на личността.

Всяка година неуморните членове на оперативното бюро, ръководени от председателя и директора на Дирекция БМЧК изготвят различен план за работа, търсят нови мотивационни методи и развлечения, защото за тях работата е удоволствие и удовлетворение.

В началото Академия за доброволци е награда за най-активните. Те са имали възможността да отпразнуват 85-годишнината на БМЧК, заедно с много други, които споделят идеята за доброволството. Следващите теми на обученията минават през

развитие на уменията за анимиране на групи от деца и младежи и развитие на лидерските качества, за да достигнат до обучението за обучители, проведено тази година.

Събират се повече от 100 човека, които придобиват знания и умения по дадена тема, забавляват се и остават със спомена за едни приказни дни. Сформират се няколко задружни екипа, които са обгрижвани от своите модератори – техните нови най-добри приятели. Също така в зависимост от темата на обучението всяка група има своите обучители, които са интелигентни и забавни хора. Разбира се, Академия за доброволци не е само обучение, всички участници в лагера имат и възможността да се включат в интересните вечерни програми, предлагащи шанса за лична изява.

Всеки лагер е изпълнен с много положителни емоции и усмивки, а всеки участник взема в своя куфар много знания и спомени за едно незабравимо и неповторимо приключение.

Автори:

Анна Сивкова

Дарина Иванова

Рубрика: ПОД ЛУПА

В тази рубрика можете да научите повече за екипа, който подготви Академия за доброволци 2009 под формата на интервю. Редакционният екип на бюлетина им зададе следните въпроси:

1. Как се казваш?
2. От къде си?
3. На колко си години?
4. Какво обичаш да правиш през свободното си време?
5. Как преминава един твой ден?
6. От кога си доброволец на БМЧК?
7. Какво те подтикна?
8. Какво е за теб БМЧК?
9. Какво промени в теб?
10. Защо избра ПДП / Превенция на HIV/СПИН / Превенция на зависимости и наркоманно-рискливо поведение / ПХЦ / ЗХ?
11. С какво ще запомниш „Академия за доброволци“?
12. П о ж е л а н и я к ъ м

доброволците?

1. Петър Петров.
2. Монтана.
3. 20 г.
4. Обичам да спя, да седя пред компютъра и да слишам хубава музика.
5. Ставам по някое време, виждам

се с приятели, ходя в университета, чувам се по няколко пъти с дирекция „БМЧК“ и лягам да спя.

6. От началото на 2003 г.
7. Магията на БМЧК и хилядите усмихнати доброволци.
8. Част от моя живот. БМЧК е начин да имаш много приятели, да научиш много нови неща и да бъдеш полезен на хората.
9. Много неща промени, много неща ми даде. БМЧК ме изгради като личност.
10. Защото е основата за развитието на доброволчеството като цяло
11. С много смях, наред с това и много проблеми. Всяка академия сама по себе си е уникална.
12. Да са все така усмихнати, да запазят ентузиазма си, да усъвършенстват себе си – все пак светът е наш. Вие сте на ход!

Рубрика: ПОД ЛУПА

1. Атанас Цветански

2. Родом от Пазарджик, но живея и работя в София.
3. На 26 г.
4. Чета книги, ходя по планини и забутани селца и места
5. Динамично. Любимият човек, кучето, работа, приятели, кучето и любимият човек отново. Много емоции – и позитивни, и негативни, пет кафета, един дюнър за обяд, срещи с много различни хора (добри и лоши).
6. От 1996 г. или просто казано – от 13 години.
7. Беше ми тъпо да ходя по кафета и да не правя нищо цял ден. Искях нещо интересно и полезно.
8. Един вид семейство. Има добри и лоши моменти. Работиш с

хора, които не си избрал ти, но са с общи принципи и идеи. Свидетел си на порастването на едни и на остаряването на други. Когато си в добро или лошо настроение БМЧК е с теб.

9. Доста неща, все пак като дойдох в БМЧК бях 13 годишен, а сега съм на 26.
10. ПДП, защото има смисъл.
11. С хората.
12. Да са здрави преди всички, щастливи и добри професионалисти.

Рубрика: ПОД ЛУПА

1. Добромир Иванов.
2. От София.
3. На 22 г.
4. Нещо това време ми е все по-малко, но обичам да съм с

- приятелите си, ко може сред природата и на по бира. Естествено, голяма част от времето ми отива в БМЧК, но това е и мястото, където са повечето ми приятели.
5. След като се събудя първо минавам през тоалетната и закусьм. Оикновено преди обяд уча, особено в момента се готвя за изпит и това ми отнема доста време. Следобед често върша нещо за кръста, а вечер съм с приятели.
  6. От 1.12.2001 г.
  7. На 1.12.2003 г. раздадохме презервативи в училището ми с медицинските сестри. На слеваштата година отново искахме с приятели, но не можеше и ни насочиха към БМЧК

- и оттам вече 5 години кивотът ми е тук.
8. Мястото където се уча и да ставам все по-добър в това, което обичам да правя. Иначе това е неразделна част от живота ми, която ме среща с невероятни хора.
  9. Помага ми да се развия като личност и разшири много погледа ми за света и за това, което аз мога да подобра.
  10. Заради учителите.
  11. С много неща, които научих за работата си с хора и в организирането на толкова мащабно мероприятие.
  12. Да продължават да стават все по-добри във всичко и да са здрави, разбира се.

1. Христо Ненов
2. Монтана, живеея във Варна.
3. На 19 г.
4. Обичам да спя, да играя волейбол и да ям.
5. В университета и на работа.
6. От 2005 г.
7. Приятел ме заведе в Кръста. Хареса ми и оттогава не съм спирал да се занимавам.
8. Забавление и работа, работа и забавление.
9. Изгради ме като личност и ме накара да бъда по-отговорен и

- отворен към света.
10. Това е един от модулите, където се чувствам най-компетентен.
  11. Незабравимо преживяване.
  12. Живи, здрави, весели и засмяни и нека запазят духа на БЧК.

1. Александър Кобаков.
2. Пазарджик.
3. 24 г.
4. Да се гледам в огледалото.
5. Уча 12 часа на ден по вътрешна медицина, хирургия, акушерство и генеология, педиатрия и др.
6. 17 юли 1996 г.
7. Баща ми.
8. БМЧК за мен означава много, защото в тази организация дойдох като едно скромно, тихо момченце, но се изградих като

- интелигентен, широко кроен, умен мъж – бъдещ лекар и член на Националния ъвет на БЧК.
9. ...
  10. Атанас ме назначи.
  11. Ще я запомня с разкошния екип и прекрасната група.
  12. Да променят света.

Рубрика: ПОД ЛУПА

1. Йордан Танковски
2. София
3. 38 г.
4. Обичам да чета книги и да ходя на планина.
5. Събуждам се сутрин и се настройвам за деня, като си казвам хубави неща. След това правя упражнения, след което обикновено правя обучения или работни срещи, след което се срещам с приятели или се прибирам къщи, или излизаме с жена ми на вечеря.
6. Бил съм 4 години или половина експерт по младежка дейност в Столичния съвет на БЧК и след това 5 години и половина бях директор на дирекция „БМЧК“.
7. Подтикна ме това, че ще работя

млади хора, защото те се искрени. Защото това е предизвикателна, хуманна, благородна работа. Работата в БМЧК е работа с кауза.

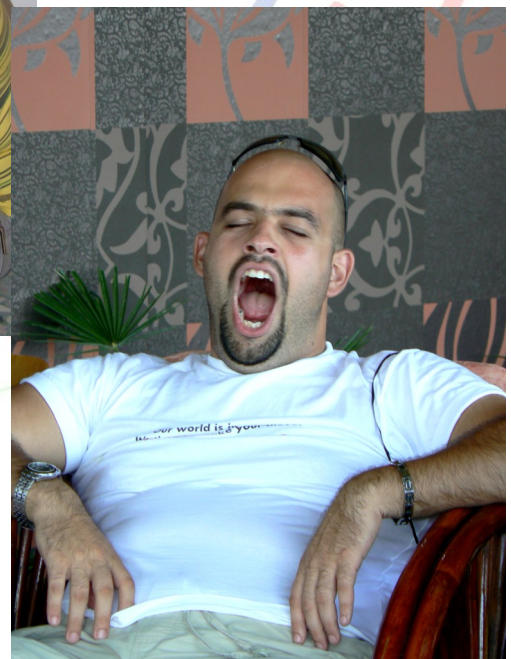
8. БМЧК е коалиция на доброто и благородното.
9. Станах по-чувствителен към проблемите на младите хора и станах професионалист.
10. Защото това е тема, която харесвам. Аз съм един от основоположниците на тази тема в БМЧК.
11. Ще я запомня със страшно много мотивирани, позитивни и мислещи млади хора, които желаят да направят света по-добър.

12. Пожелавам на доброволците голямо вдъхновение и дерзание в бъдещата им работа като обучители. Пожелавам им да бъдат сърцати и да не забравят, че БМЧК е коалиция на доброто.

Рубрика: ПОД ЛУПА

1. Андриан Георгиев (Анди)
2. Плевен.
3. 25 г.
4. Чета, танцувам, спотувам, слушам музика, прекарвам време с приятелите си.
5. 7:20 – ставане. 7:49 – автобус. От 8:00 до 18:00 – работа. От 18:30 до 20:00 – танци, фитнес. От 00:00 до 01:00 – по леглата.
6. 22 септември 1997 г.
7. Накараха ме, влязох по сложната методология, наречена кон с капаци.
8. Камък, способен да шлифова диаманти.
9. Умението ми да комуникирам с хората, а и не само.
10. Малко или много този избор беше повлиян от преживяванията ми с Солферино.
11. Много млади, усмихнати и целеустремени хора.
12. Развивайте целеустремено потенциалът, който притежавате.

Рубрика: ПОД ЛУПА

1. Герасим Григоров
2. Ямбол
3. 21г.
4. Зависи с какво свободно време разполагам, но най-често гледам да прекарвам свободното време с любимия човек.
5. Сложно
6. 14. 02. 2003г.
7. Любопитство
8. Животът ми
9. Промени характера ми, личността ми и ценностите ми.
10. Защото през цялата си доброволческа кариера най-интересна сфера за мен е била наркоманиите и наркоманно – рисковото поведение.
11. С приятни емоции.
12. Да бъдат малко по-отговорни, малко по-сериозни към себе си и да бъдат все така усмихати.

1. Лидия Миленкова
2. София.
3. 19 г.
4. Да ходя на нови интересни места и да уча неща, важни за живота.
5. Бързо и ползотворно.
6. 4 години, почти.
7. Възможността да се запозная с нови хора и да се науча да оказвам първа помощ.
8. Хоби, работа, забавление, най-вече приятели.
9. Много неща.
10. Защото това е единствената тема, по която съм обучител.
11. С многото усмивки.
12. Винаги се стремете към

ПОДАЙ РЪКА

Тълпата е маса. Човешка маса. Блъска се и се бушува като бурно море в каменистия залив. А заливът е човешкият живот. Притискан от двете страни, човекът има само един път за бягство - между скалите в бурното море. Вълните като пречките в живота не позволяват да се избяга, но с постоянство той може да постигне заветната цел.

„Но дори и да избягам къде ще стигна?“ – питате се вие.

Не е важно къде ще стигнеш, важното е, че ще имаш избор. Нови посоки, нови светове. За да преодолееш залива трябва да си упорит и да вярваш в себе си, да получиш правото на избор. Да се отделиш от безразличното стадо. Да вземеш собствения си живот в собствените си ръце. И когато успееш – подай ръка. Помогни на друг, изпаднал в беда. Повярвай в себе си. Повярвай и в хората. Светът е наш. Ти си на ход!

Автор:

Кристиян Пеняшки

КОФА ЛЕЩА, КОФА БОБ

„Кофа леща, кофа боб! Първа рота, трети взвод!“ – в една лятна сутрин тези възгласи огласят хотел точно на Созополския плаж...

Ако някой учуден минувач се приближи любопитно до въпросната хотелска тераса, за да разбере за какво, аджеба, е цялата гюрултия, пред стреснатия му поглед се разкрива страшна картина. Вместо ротата пеещи и маршируващи в строй войници, които очаква да види нашия заблуден наблюдател, пред него се появява група младежи. Той ги гледа с изумена физиономия – подредени в кръг, усмихнати, ръкопляскащи, подскачащи на един крак и крещящи: „Наско! Наско! Дай на плаж!“

Разбира се, втрещения човечец няма как да не попита: „Какви сте вие, бе хора?!“. Отговорът ще го учуди още повече – „Доброволци на БМЧК“. Шашнатият минувач, наричан отсега нататък за улеснение Хараламби, се обърква съвсем. А пък и как иначе – как да повярва горкият Хараламби, че седемдесет тийнейджъри, 16-17 годишни, са се затворили доброволно за повече от седмица в хотел на морето, но не за да се напиват и дивеят, а за да се обучават и то посред лято.

Началник – лагерът, наричан нагалено от питомците си – Цветански, мъдро обявява: „За да имаме доверие на доброволците, те трябва да си го заслужат. Ако докажат, че могат да са послушни, можа да му поотпуснем края...“

Модераторите, наричани с обич от подчинените си „надзиратели“ и „пъдари“, просто нямат какво да кажат – твърде възхитени са от ентузиазма, креативността и инициативността на доброволците.

Самите доброволци помръкват от време на време: „Че ние сме като казарма, само че с разходка по плажа...“

Може би това ще помисли Хараламби отначало – група млади хора държани под строг тъмничен режим...

Но Хараламби трябва да изслуша докрай доброволците, преди да си прави заключение. Защото как иначе ще разбере какви номера прави Анди в морето; защо момичетата припадат в краката на Кобаков и какво означава лафа: „Само в група от пет човека и с модератор...“.

Нека да поканим Хараламби да прекара заедно с нас един ден от лятната Академия за доброволци 2009.

Като начало да го заведем на едно ранно сутрешно кросче. Невероятно, но факт – има тийнейджъри, които могат да станат в шест часа сутринта (в неучебно време!) за бягане по плажа. И то по собствено желание...

След това ще го вземем на плаж. Районът на пясъка, отцепен с въжета, непрекъснато привлича вниманието на останалите плажуващи – с веселието, глъчката, смеха. Голяма, усмихната и пъстра група, която влиза с викове в морето, любимци на продавачите на царевича и атракция за околните – това сме ние на плажа.

След това може да заведем Хараламби на някоя от нашите лекции, където, виждайки ни толкова изобретателни и активни, изуменият ни приятел ще разбере що е то „Обучение чрез забавление“.

Да приключим деня с представянето на някоя от групите – независимо дали говорим за СПИН, наркомании, хуманитарни ценности, първа долекарска помощ или здравословен начин на живот, ние сме уникални. Забавни и активни ние сме новата атракция на Созопол, оставили „Аполония“ далеч зад себе си. А пред костюмите и перуките ни „Мулен Руж“ ряпа да яде...

Оставяме Хараламби да се кълчи в ритмите на кючек, хаус, метал, българска музика и каквото още се сетите, да ръкопляска възхитен на Дилияна и Анди и очарован от русата перука на господин Цветански. Защото сега е моментът да направим подобаващо заключение.

Червеният кръст може да бъде определен по хиляди начини. Но една от най-точните е емоция. Това е и лятната Академия за доброволци 2009 – калейдоскоп на усмивки, вълнения и приятелства. Няма нужда от патетични думи и трогателен завършек. Ако все още се чудите какви сме ние – представете и плаж, море, слънце и една широка лятна усмивка – това сме ние .

Автор:

Мария Христова

Академия за доброволци 2009

АНКЕТА

1. Коя група сте?

Жълтите! (Уйовете)

И да, и не!

Червени – ЗХ и ЗНЖ

2. Според Вас модератора Ви изпълни ли задълженията си /завиваше ли Ви нощем и даваше ли Ви съвети за грима / ?
Не.

Да, Мимето беше с нас навсякъде и по всяко време.

3. Трудно ли Ви беше да се сработите с останалите в групата?

Не! Защото имаме най-готините обучители.

Да, в началото, а сега на края станахме добър екип.

Не, секси е!

Твърдо не!

4. Ако имаште възможност да се преместите в друга група бихте ли го направили и защо?

Малелее... Въй въз!

О-о-о ДА!!! Това е идеалният зет.

5. Не е ли невероятен Анди по бански?

Срещу премахване на част от правилата (една бира).

P.S.: От фен-клуба.

6. Трудно ли ви беше да свикнете с „леките“ правилата на лагера и какво най-много ви липсваше?

Да, беше трудно, липсваше ни сънят.

7. Срещу какво бихте масажирали Наско Цветански?

Срещу една приятна вечер с него.

8. Кое най-много Ви хареса във вечерната програма?

Представянето ни.

Представянето на червените. :)

9. Бихте ли използвали хапчетата „КобакоФ“?

Нямаме нужда.

Само, ако Кобаком падне в краката ни след това! :)

10. Мислите ли, че участието ви в академията ще ви амбицира да вършите повече работа в БМЧК?

Естествено! Къ мислиш ти?

Да.

11. При липса на бюджет бихте ли подпомогнали с парични средства осъществяването на „Академия 2010“? / виновник...А.Цв./

Ще оберем банка и ще дадем парите за лагера (за кърпички)!

За Цветански всичко даваме (14 момичета)

12. Кое е най-запомнящото се събитие за Вас в „Академия 2009“ ?

Играта с „уйовете – въз въз“

Отново нашето представяне!

Коя група сте?

Най-хубавата – ПДП

Според Вас модератора Ви изпълни ли задълженията си /завиваше ли Ви нощем и даваше ли Ви съвети за грима ?

Много добре се представяше, но не купуваше дамски превръзки.

Трудно ли Ви беше да се сработите с останалите в групата? *Не.*

Ако имахте възможност да се преместите в друга група бихте ли го направили и защо? *Не.*

Не е ли невероятен Анди по бански?

Направо отрепа рибата. Същинска тупалка.

Трудно ли ви беше да свикнете с „леките“ правилата на лагера и какво най-много ви липсваше?

Трудно ни беше. Липсваха ни свободата и тихите игри.

Срещу какво бихте масажирали Наско Цветански?

Срещу масаж от негова страна.

Кое най-много Ви хареса във вечерната програма? *Представянето на групата по ПДП. (реклама)*

Бихте ли използвали хапчетата „КобакоФ“?

Не! Само срещу пари от заплатата на Наско!

Мислите ли, че участието ви в академията ще ви амбицира да вършите повече работа в БМЧК?

Да!!!

При липса на бюджет бихте ли подпомогнали с парични средства осъществяването на „Академия 2010“? /виновник...А.Цв./

Да.

Кое е най-запомнящото се събитие за Вас в „Академия 2009“ ?

БОМБА!!!

*Върху първият брой
се трудиха:*

Христина Димитрова

Ана Изворска

Петър Петров

*И много други
доброволци.*

**Всяко идва, за да
си отиде и да
остави спомена за
това, което никога
нчма да се върне.
Така и “Академия
за доброволци
2009” отмина и
остави само
спомени след себе
си и надежда за
нови срещи и
оптимизъм, който
ни дава силата да
вярваме и знаем,
че Светът е наш.
Ти си на ход!**

